

Eigil Berg til Musikkverket på Maxi lørdag 8. juli kl. 13.00

Eigil Berg og New Jordal Swingers er velkjente navn for musikkinteresserte, spesielt for oss som har levd en stund. At Eigils foreldre er fra Hamar, og at han derfor har sterke røtter til Hamar, er det kanskje ikke mange hamarsinger, eller andre, som vet, i hvert fall visste ikke jeg det. Eigil forteller at Hamar lenge var «min barndoms grønne dal», og han opplevde sin første popkonsert på Domkirkeodden, da Laurie London var der (1959).

Og lørdag 8. juli kommer han til Hamar, nærmere bestemt til Musikkverket, i andre etasje på Maxi. Kanskje den eneste plateforretningen som er igjen i Norge?

Eigil Berg har skrevet en bok, «I musikkens tjeneste», som man kan få kjøpt og signert på Musikkverket. Eigil tar med seg gitaren, og Musikkverket stiller med keyboard, så det blir nok noen sanger også, fra mr. Berg. Hans siste album, "Skygge og sol", blir nok også å få kjøpt, 12 nydelige sanger.

Jeg har lest boka; det er ei fantastisk bok om et fantastisk musiker-liv, møter med store musikk-navn og som musiker bak noen av verdens musikk-legender.

For et musiker-liv. For en musikk-karriere.

Eigil Berg og bandet New Jordal Swingers har spilt bak folk som James Burton, Scotty Moore og Chuck Berry, Berg har til og med spilt firehendig piano med mr. Berry!

I boka kan du følge Eigil og de band han spilte i, fra å være på toppen til den dype tragedien i 1982 da en stein på sju tonn knuste bandbilen og drepte to lydteknikere og to musikere i bandet, New Jordal Swingers. Eigil Berg var en av de tre som overlevde.

Og om veien tilbake, med nye medlemmer i NJS.

Som nesten all ungdom i den vestlige verden falt jo også Eigil for den nye musikken, ungdommens egen musikk; rock 'n' roll, han nevner i boka de første, viktigste EP-platene: Elvis, Little Richard, Chuck Berry og Fats Domino, og Eigil Bergs tre store favoritter gjennom sin musikerkarriere er Elvis, som er nevnt på 60 sider i boka, Bob Dylan, som er nevnt på 54 sider, og Ray Charles, som er nevnt på 28 sider, så det er en god del referanser til, ikke bare disse tre, men til utallige andre artister og favoritter, som Eigil noen ganger også møtte, spilte med eller opplevde på konserter.

I 1962 opplevde Eigil Berg det norske bandet The Beatniks, noe som antakelig sådde spiren til å starte eget band, The Night Riders, som snart tok navnet The Buttons. Så ble det stor og mangeårig suksess med bandet Morgans.

Sommeren 1971 får Eigil Berg en telefon fra Per «Elvis» Granberg, som sammen med Rocke-Pelle og Roald Stensby ble en av de store, norske rockestjernene helt i starten av rock 'n' roll-bølgen. Granberg hadde vært borte fra rocken en stund, men nå var han klar for et comeback på Elvis-festivalen på Soria Moria, og trengte et band. Han hadde likt Morgans og ringte derfor Eigil Berg, som trommet sammen noen dyktige musikere, og det ble suksess. Et års tid senere ble det flere konserter, to av de tre musikerne fra Soria Moria-konserten ble med

videre, i tillegg kom to musikere og bandet på fem medlemmer tok navnet New Jordal Swingers.

Resten er historie, som det heter.

Det ble noen flere konserter med Per «Elvis» Granberg, og det ble plateutgivelse med Per «Elvis», en serie rockealbum med Trond Granlund, Ole «Elvis» Andersen (fra Hamar), Øyvind Johannessen og Jan Lauritzen.

New Jordal Swingers ble etter hvert Norges mest populære band, og på et tidspunkt hadde de hatt førsteplassen på Norsktoppen 52 ganger. (I iTunes kan du få kjøpt kanskje alle NJS sine album-utgivelser og en drøss singler, og alle Eigil Bergs solo-utgivelser.)

Bandet spilte inn omtrent rubbel og bit av de mest kjente låtene på slutten av '50-tallet og begynnelsen av '60-tallet; «Buona Sera», «Red River Rock», «Sweet Little Sixteen», «Wake Up Little Suzie», og en nydelig «A Whiter Shade of Pale» fra sent på '60-tallet, inkludert masse Elvis, til og med en veldig annerledes tolking av Elvis' showtopper fra hans siste år, «Hurt».

Etter hvert ble det mange egenskrevne låter NJS spilte, de fleste kom fra Eigil Berg, som skrev et utall låter til NJS og til egne utgivelser, men også til andre artister, som «Laura Mills» til Paal Flaata, (albumet «Old Angel Midnight, 2008), med Eigil Bergs originale, engelsk tekst, og da Berg senere kom med en norsk tekst inkluderte Trond Granlund sangen på albumet «Bror min og jeg», 2012. Berg skrev også «Till the Song is Gone» til Trond Granlund (albumet «Pleasure & Tears» 1992), der Berg også bidrar vokalt, og han tar Charlie Hodges rolle i en duett med Stephen Ackles på Elvis-låta «I Will Be Home Again», som finnes på Ackles' album fra 2007, «The Presley Project».

Blant de største opplevelsene Egil nevner i boka, er da bandet backet legenden James Burton, som spilte med Elvis fra første til siste konsert etter scene-comebacket i 1969, da Burton og Elvis' sopran 1970 – 1977, Kathy Westmoreland hadde konsert på Sentrum i Oslo i 1983 (Berg spilte også senere med Burton). En enda større opplevelse som backing-band var nok da NJS spilte bak uforutsigbare Chuck Berry på Rockefeller i 1989. Det ble et forrykende show med Berry i topphumør, og han var strålende fornøyd med New Jordal Swingers, fortalte han etter konserten.

Og ikke å forglemme at Eigil og NJS noen år senere, i 1993, igjen backet Chuck Berry, og Eigil i noen øyeblikk spilte firehendig på piano med Berry.

Men om jeg forstår Eigil Berg rett i boka, var det en enda større opplevelse å spille med Scotty Moore, selve originalen, stilkaperen på de første rock 'n' roll-innspillingene, selvsagt med Elvis. Moore var mannen som fikk Keith Richards til å bli gitarist (da Keith hørte Elvis, og Scotty, på «Heartbreak Hotel»), og møtet med Scotty Moore får vi en fargerik beskrivelse av i boka.

Og suksessen med NJS fortsatte og fortsatte, i år etter år, uten at jeg skal gå i detalj på dét, du får kjøpe boka, den er en skatt for musikkinteresserte, men kan nevne at i 1993 så kunne man lese at NJS hadde passert en halv million solgte plater og kassetter i Norge, og, også ifølge boka, har NJS per i dag holdt omkring 4000 konserter!

Og altså: lørdag 8. juli kl. 13.00. - Musikkverket, Maxi, Hamar.